

[Alfred Jensen.]

nogen stor risiko ved en sådan afvisning, der kan vel hverken blive tale om krig eller afbrydelse af de diplomatiske forbindelser. Højest vil jeg tro, at vi kan komme i den situation, at der optages forhandlinger, som, hvis man fra anden side er interesseret i at få en ordning, der tilfredsstillende begge parter, må være af en sådan karakter og give et sådant resultat, at det bliver tilfredsstillende for os.

Vi kan ikke godkende den ændring, som nu foreslås, vi må vende os imod den og håbe, at vi kan nå frem til en overenskomst, der ikke i samme grad som denne virker, som om den var os pånødet af det amerikanske diplomati.

Finansministeren (H. C. Hansen): Selve overenskomsten har tidligere været forhandlet her i det høje ting og er vedtaget i det høje ting. Det, der ligger til behandling nu, er det ændringsforslag, som dette forslag til beslutning repræsenterer. Jeg kan ikke se andet, og jeg tror enhver vil give mig ret, der ser roligt på tingene, end at dette ændringsforslag repræsenterer en forbedring set fra et dansk synspunkt. Vi har ikke haft nogen forhåndsinteresse i artikel XII, vi må have en afgørende interesse i, at artikel XII udgår. Når det er tilfældet, synes jeg ikke, man behøver at ofre så mange ord på dette spørgsmål. Da det ærede medlem hr. Alfred Jensen iøvrigt ikke har sagt andet end man kunne forvente, når der står USA på en ting, skal jeg ikke gøre yderligere bemærkninger til det ærede medlem.

Alfred Jensen: Jeg kan ikke se, at der foreligger nogen forbedring i det, der her foreslås, men det er iøvrigt ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om selve overenskomsten, og det er den, vi er modstandere af. Godkender vi den ændring, der her er foreslået, træder overenskomsten i kraft. Godkender vi den ikke, er der mulighed for nye forhandlinger med De Forenede Stater angående løsningen af dobbeltbeskatningsproblemet. Det er det, jeg har talt for, og det vil jeg gøre, uanset om det er USA eller en anden stat, der har pånødet os en overenskomst, som absolut ikke kan siges at være til vor fordel.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det er fuldstændig misvisende at tale om, at Danmark er blevet pånødet en overenskomst. Danmark er ikke en nation, der af en anden nation uden videre lader sig pånøde en eller anden aftale. Derfor er en sådan

aftale til forhandling i dette høje ting, og dette høje ting har taget sit standpunkt tidligere ud fra sin afgørelse af, hvad der må skønnes at være hensigtsmæssigt for os.

Da det ærede medlems partifælle, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, talte sidste gang, denne sag var til behandling, angreb han art. XII, som han omtalte som en artikel, der tillod

„skattefri spekulationsfortjeneste ved køb og salg af dansk fast ejendom, aktier, obligationer o. s. v., når blot vedkommende spekulant har det, man kalder fast driftssted i Danmark“.

Mon ikke det ærede medlem oven på dette angreb i sin tid skulle erkende, at det er en forbedring, der er sket.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Finansministeren behøver ikke at fare så stærkt frem. Det, jeg har talt om i denne sag, er det besynderlige i, at man ændrer netop på dette punkt i overenskomsten, og det besynderlige ligger i, at man ikke i Amerika havde nogen regel om beskatning af kapitalgevinster indtjent af udlændinge, men at man nu laver overenskomst her efter så at sige den amerikanske regerings ønske, efter at man i måneder har forhandlet. Det, vi ønskede i maj måned, var at nå frem til en overenskomst, der var mere fordelagtig for os.

Finansministeren og andre må undskylde mig, jeg kan ikke se rettere end, at vi er pånødet denne overenskomst, når det havde et sådant hastværk i maj måned, at vi ikke havde tid til at undersøge, hvorledes den ville komme til at virke. Det havde vi jo ikke. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen bad om at få oplyst, hvorledes det forholdt sig med amerikansk kapital placeret her i Danmark, og hvorledes det var med dansk kapital i Amerika, men det var der ikke tid til at undersøge, det var der ikke tid til at svare på. Det var et besynderligt hastværk, og det er ligeså besynderligt nu.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg var ikke formand for det udvalg, der beskæftigede sig med sagen i sin tid. Udvalget afsluttede sit arbejde, efter at det af mig havde fået de oplysninger, som det ønskede.

Det, jeg har sagt, er ikke udtryk for, at jeg farer stærkt frem. Det ville ikke falde mig ind overfor det ærede medlem, hvis blide facon opfordrer til det modsatte. Jeg har simpelthen gjort det ærede medlem opmærksom på, at denne art. XII er det